

Verslag Perureis ' Bruggenbouwers' 15 augustus tot en met 30 augustus 2008

Mede dankzij de Stichting Vrienden van Effatha konden 10 vrijwilligers, 5 dove en 5 studenten tolk gebarentaal, uit Nederland de afgelopen zomer naar Peru gaan om er vrijwilligerswerk te doen op Escuela de Especial in Cajamarca. Fair Ground Session en Vital Interest hebben de reis samen gerealiseerd. Het project is onder ander in ontwikkeling gekomen doordat we contact hadden met Pim Heijster, hij vroeg ons te komen om in Cajamarca de dovenempowerment te laten zien. Pim Heijster is een Nederlandse man die 15 jaar in Peru woont. Hij heeft samen met zijn vrouw aantal ijswinkels gevestigd in Cajamarca. In de ijswinkels werken er dove werknemers en alleenstaande vrouwen. Op deze manier willen ze de dove mensen laten participeren in de maatschappij. Pim zit in het bestuur van Kamer van Koophandel waar veel eigenaren van eigen bedrijf lid van zijn.

Het reis werd een leerzame ervaring, we verbleven er 17 dagen waardoor het een korte maar intensieve project werd. De hoofdtaak was om klusjes te doen op Escuela Especial, daar hebben we verschillende klusjes gedaan zoals de speelplaats beschilderd met de leerlingen, het werd een prachtig resultaat. Een grote muur vol met hand-afdrukken van de kinderen, docenten en deelnemers van het project. Een vloer van een klaslokaal werd vernieuwd, de oude vloer had astmatische effect op de leerlingen. De jongens van de klas hielpen ijverig mee met de betegelen van de vloer samen met 2 deelnemers van het project. Voordat we kwamen wilden de meeste kinderen niet verder studeren omdat ze negatief waren over hun toekomst. Op het eind van het project hebben ze ingezien dat de doven meer kunnen. Sommige jongens willen graag later in de bouw gaan werken omdat het betegelen hun goed is bevallen! Ook hebben we ook een sportmiddag georganiseerd met verschillende spelletjes om cultuur met elkaar uit te wisselen. Er werd oud hollandse spelletjes gedaan. Samen met de kinderen hebben we een toneelstukje volledig in gebarentaal en lichaamstaal gemaakt en deze opgetreden voor de hele school. Voor de docenten en leerlingen hebben we een lezing over Deaf Empowerment gegeven. De docenten kregen uitgebreide lezing/workshop. De kinderen vonden eerder leuk om naar een dvd 'herrie in mijn hoofd' te kijken en vragen te stellen over Nederland.

Daarnaast hebben we via Pim ander verschillende reguliere bedrijven bezocht waar er dove werknemers werken, om beter beeld te krijgen welke beroepskansen de Peruaanse dove volwassen hebben. Hun toekomstperspectief zijn helaas minimaal omdat de gehandicapten nog als 'kansloze' mensen wordt gezien in de maatschappij. Pim wilt dat graag veranderen en de sterke punten van de dove werknemers benadrukken bij de bedrijven. De sterke punten volgens hem zijn dat de doven geconcentreerd kunnen werken, trouw zijn omdat ze blij zijn dat ze een baan hebben en leergierig zijn. Het was zeer leerzaam om de bedrijven te mogen bekijken. Ter afsluiting van dit deel hebben we een informatie bijeenkomst gehad bij Kamer van Koophandel waar de bedrijven die dove werknemers in dienst hebben en de bedrijven die geïnteresseerd zijn bij elkaar kwamen. We hebben een presentatie gehouden over de mogelijkheden op de werkveld van de dove mensen in Nederland.

Ter ontspanning en beter beeld te krijgen van het land hebben we uitstapjes gemaakt naar de binnenland. We bezochten een dorpje Celedin waar een Nederlandse vrouw een hostel heeft geopend samen met haar Peruaans man. In de dorp bezochten we hoedjesmarkt, veemarkt en aardappelenmarkt. We maakten wandeling in de natuur nabij de dorp. Tijdens het reis hebben we ook een bezoek mogen brengen aan Nederlandse Ambassade in Lima. We spraken met de ambassadeur en zijn vrouw bij hun thuis. Het werd een goede gesprek met speciale ervaring.

We hebben met de directrice van de school, Angela Briones, gesproken om de vragen te beantwoorden die jullie voor het reis begon aan mij had gevraagd in 'ruil' voor de financiële ondersteuning die jullie aan het project hebben gegeven.

Volgens haar zijn er geen voorzieningen voor doven in Peru, er is geen tolkenvoorziening. Wel zijn er dovenscholen aanwezig in Lima en in Piuri. In Cajamarca is de school gemixt met dove, blinde en verstandelijk gehandicapte kinderen. De klassen zijn apart, dove kinderen zitten bij elkaar en de andere soort gehandicapten bij elkaar. Er zijn 3 dove klassen op Escuela Especial. Er zitten in totaal 213 kinderen op Escuela Especial, er zijn twee gebouwen van de school. Waar we hebben gewerkt zitten 194 kinderen en in een andere gebouw die we overigens niet hebben gezien zitten er jongeren die beroepsopleiding volgen, ze zijn ouder dan 20 jaar.

De overheid in Peru ondersteunt de speciale onderwijs niet goed, de regering is erg veranderlijk in Peru en ze zijn afhankelijk van de persoonlijkheid van de president. Vorige president was erg hartelijk tegenover gehandicapte mensen, maar dat is niet meer te zien bij huidige president. De dovenschool in Lima wordt vooral ondersteund door de kerk. Ze leveren audiologische apparaturen, personen die met de apparaten kunnen werken, logopedie en muziek spullen.

In de dovenschool in Piuri gebruiken ze voornamelijk gebarentaal ondersteund met spreken. Op Escuela Especial is dat eerder andersom, behalve bij 1 klas waar de docente werkt die gebarentaal erg belangrijk vindt voor de kinderen.

Er zijn verschillende soort scholen, prive/particulier of staatschool. Escuela Especial is overheidsgebonden en krijgt subsidie vanuit Duitsland. De kinderen hoeven dus niets te betalen voor de onderwijs. Het school is namelijk opgezet door een Duitse vrouw die lang directrice was en sinds kort het heeft losgelaten en nu zich concentreert op een weeshuis in Cajamarca die ook door haar is opgericht. Bij particuliere scholen moeten de kinderen zelf betalen voor de onderwijs.

Het gebouw van Escuela Especial ziet er aardig uit, er zijn verschillende klaslokalen en een grote speelplaats. Alleen zijn de speeltoetsellen wel verouderd. Er is een theaterzaal met een podium en theaterstoelen. Voor de doven zijn er wel weinig materialen zoals gebarenboek, lesboeken ondersteund met gebaren, informatie op DVD/VHS over doven en dovencultuur. De meisjes die in de laatste klas zitten krijgen ook les in handvaardigheid en de jongens hebben geen aparte vak.

Het was bij de directrice van de school niet bekend hoeveel dove mensen er in Peru wonen en of er belangenorganisatie voor de doven was, volgens haar was het niet zo. Maar toen ik weer terug was in Nederland heb ik het opgezocht op het internet en ik vond een belangenorganisatie voor doven in Lima, Asociación de Sordos del Perú (ASP), website adres: <http://www.asociaciondesordosdelperu.com> Ze zijn ook aangesloten bij WFD, World Federation of the Deaf. We hebben helaas niet meer kunnen uitzoeken hoe de communicatie tussen de belangenorganisatie en de Peruaanse dove bevolking is en hoe de informatie worden uitgewisseld.

In 17 leerzame dagen die we in Peru zijn geweest hebben we de volgende dingen puntgewijs gedaan:

- Bezoek gebracht aan de Nederlandse ambassade in Lima en gesprek gehad met de ambassadeur en zijn vrouw bij hun thuis.
- Lokale scholen in Trujillo en Huanchaco bezocht, we verbleven er bij een gastgezin
- Muur op de speelplaats geschilderd met kinderen van Escuela Especial in Cajamarca
- Nieuwe vloer aangelegd in een klaslokaal met de kinderen
- Verschillende bedrijven bezocht in Cajamarca: Ijszaak van Pim Heijster: Halederia Holanda, timmerwerkplaats, Ansis een recycling project en een weeshuis Santa Doretea.

- Dinner met lokale dove mensen, eigenaren van de bedrijven die dove mensen in dienst hebben of een dove mensen in dienst willen hebben en docenten van Escuela Especial.
- Ontmoeting met bestuur van Kamer van Koophandel van Cajamarca en bedrijven die dove mensen in dienst hebben of willen gaan nemen.
- Live interview gegeven op lokale TV
- Culturele uitstap gemaakt naar Celedin, hoedjes-, aardappels-, veemarkt bezocht
- Afsluitingsfeest georganiseerd op Escuela Especial met o.a. spelletjes, sport, toneelstukje, lezing over empowerment en lunch bestaande uit Hollandse eten.

We kunnen met een tevreden gevoel terug kijken naar dit fantastische ervaring, het was kort en krachtig. De deelnemers hebben veel van dit ervaring geleerd en sommigen zijn enthousiast geraakt en willen graag nog meer vrijwilligerswerk doen in het toekomst. Met mensen in Peru hebben we nog steeds contact en zijn zelfs bezig te nadenken voor de volgende nieuwe project.

We willen de Stichting Vrienden van Effatha hartelijk bedanken voor jullie bijdrage om dit reis te kunnen realisaeren.

